

[Indenrigsministeren.]

der er højere Takster, højere Præmier, højere Udgifter af forskellig Art for Staten til Byerne, er det fuldkommen rigtigt, men det ærede Medlem glemmer, at det, der forårsager de højere Udgifter, samtidig medfører en højere Indkomst med tilsvarende højere Skatter, det medfører, at den samme Skatteligning giver forholdsvis højere Skatter, saaledes at Indkomst- og Udgiftsside svarer til hinanden. Det er altsaa noget rent eksakt, som man maa forstaa, glemmer man den ene Side af Sagen, bliver Billedet skævt.

I øvrigt kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i nogle af de Betragtninger, han fremkom med. Jeg maa erkende, at jeg ikke er tilstrækkelig sagkyndig paa det Omraade, men jeg har aldrig kunnet forstaa den uhyre Forskel, der er paa Producentprisen paa Mælk og Salgsprisen her i København, og jeg synes ærlig talt, at her er en Opgave, det ærede Medlem skulde tage sig af, han skulde anvende sit Organisationstalent paa denne Opgave.

Naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen siger, at man skal tilvejebringe Midler til Betaling af visse Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa, gennem Staten, saa svarer jeg, at det er det, der foregaar gennem dette Forslag (*Edvard Sørensen* ryster paa Hovedet) — nu maa det ærede Medlem ikke benægte Fakta. Forholdet er det, at det er f. Eks. Politiudgifter, som Kommunerne faktisk ingen Indflydelse faar paa, og en overvejende Del af de sociale Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa, der fremtidig skal betales af den fælleskommunale Skat, der her foreslaas; om man kalder det Statskat eller fælleskommunal Skat, kan i og for sig være lige meget.

Det ærede Medlem siger, at han havde i Fjor anvist Pengene. Nej, det har det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlems Parti har ikke stillet noget som helst positivt Forslag. De sagde i al Almindelighed, at de var villige til at dække det enten paa den Maade eller paa den Maade eller paa den Maade, for at det ærede Medlems Parti kunde blive fri for at tage Ansvaret for et Forslag om virkelig Udskrivning af de og de Midler.

Til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby skal jeg kun sige een Ting, at jeg beklager, at det stadig skal være nødvendigt at diskutere det selvfølgeligelige, nemlig, at den fuldkommen urimelige Skat, der paalægges visse Steder i Kraft af Ligningsreglerne, paalægges paa Grund af, at de paagældende Kommuner

i Øjeblikket er saa uhyre fattige, og at det vil ændres den Dag, da der sker en almindelig Ændring i Skattebyrderne.

Jeg skal i øvrigt sige, at mellem Finansministeren og mig er der fuldkommen Enighed om, at den Kommission, der skal ned sættes angaaende disse store Problemer, skal arbejde saa hurtigt som muligt, men Stoffets Omfang, de uhyre Opgaver, det her drejer sig om, medfører i sig selv, at det ikke er noget, man kan løbe til fra den ene Dag til den anden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister siger, at den større Pris for de gensidige Tjenester bevirker højere Skatteevne. Ja, det er rigtigt, og det er netop det, jeg har fremført som Motivering for en kommunal Udligning, i Stedet for at Staten betaler. Thi det er ganske urimeligt. Det samme gælder Understøttelserne. Ser vi paa disse, er Forholdet det, at et Ægtepar her i København, som er fyldt 65 Aar, faar 1 086 Kr., men under samme Forhold faar de 720 Kr. paa Landet. Hvis Statens Tilskud var det samme i Hovedstad og paa Land, vilde det sige, at da Staten i Øjeblikket betaler $\frac{4}{7}$ af Understøttelsen i København, lig 620 Kr. 57 Øre, vilde Landkommunen derigennem komme ned paa en reel Udgift paa 81 Kr. 43 Øre, og man vil nok forstaa, at det er en Udligning, som i hvert Fald vilde forslaa noget.

Et andet Forhold er efter min Mening ogsaa ganske urimeligt. Naar et Ægtepar i København har en Indtægt paa 1 020 Kr., faar de samme Understøttelse som et Ægtepar paa Landet, der staar ganske uden privat Indtægt. En Aldersrentenyder paa Landet med en privat Indtægt paa 1 020 Kr. faar kun et Tilskud paa 13 Kr. 75 Øre maaanedlig eller 165 Kr. om Aaret. Jeg synes, der er al god Grund til at opmuntre Spar-sommeligheden paa Landet lige saa godt som i København.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han ikke kunde se, der var nogen Forskel paa den Udligning over Staten, som vi ønskede, og det foreslaede, hvad angik Udskrivningen af Skatter. Hvis det er den højtærede Indenrigs-